

Nr 34.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om rätt till uppskjuten livränta för befattningshavare, som dömts till avsättning eller på grund av tjänstefel skilts från tjänsten före år 1935.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Söderquist m. fl.* (I: 345) och den andra inom andra kammaren av fröken *Vinge m. fl.* (II: 454), har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att de statens befattningshavare, som dömts till avsättning eller på grund av tjänstefel skilts från tjänsten före år 1935, måtte tillerkännas uppskjuten livränta i likhet med dem, som efter 1935 års ingång kommit i motsvarande situation.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen I: 345.

Utskottet får erinra, att den i föreliggande motioner väckta frågan var föremål för prövning av fjolårets riksdag i anledning av två då väckta likalydande motioner (I: 271 och II: 278). I sitt över dessa motioner avgivna utlåtande nr 92 erinrade utskottet om de av riksdagen år 1949 godkända grunderna beträffande pensionsrätt för den, som dömts till avsättning eller till följd av tjänstefel skilts från befattning i statens tjänst, vilka grunder innebära, att befattningshavaren i fråga om rätt till tjänstelivränta likställts med den, som frivilligt avgått ur tjänst före pensionsålderns inträde. Bestämmelserna i fråga äro utformade så, att de ha avseende jämväl å fall, som inträffat före år 1949, dock tidigast den 1 juli 1935, vid vilken tidpunkt begreppet uppskjuten livränta första gången infördes. I konsekvens härmed är den, som före sistnämnda tidpunkt blivit avsatt eller skild från tjänsten, alltjämt undantagen från rätt till uppskjuten livränta (tjänstelivränta). Det i fjol väckta förslaget avsåg — liksom de nu väckta motionerna — att jämväl sist omnämnda f. d. befattningshavare skulle tillförsäkras dylik rätt. För egen del fann utskottet sig icke kunna tillstyrka bifall till detta förslag, vilket — såsom statskontoret påpekat — skulle innebära, att bestämmelserna i civila tjänstepensionsreglementet om uppskjuten livränta i förevarande fall gäves retroaktiv tillämplighet.

Då några omständigheter icke inträffat, som skulle motivera att utskottet frånginge sin i följande intagna ståndpunkt, hemställer utskottet,
att motionerna I: 345 och II: 454 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 19 februari 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 33.

RESERVATIONER.

1) av herrar *Sundelin, Lundqvist, Söderquist, Malmborg* i Skövde, *Boman* i Kieryd, *Svensson* i Ljungskile och *Nihlfors*, vilka ansett, att utskottet bort tillstyrka motionerna och därför hemställa,

att riksdagen må med bifall till motionerna I: 345 och II: 454 besluta, att de statens befattningshavare, som dömts till avsättning eller på grund av tjänstefel skilts från tjänsten före år 1935, måtte tillerkännas uppskjuten livränta i likhet med dem, som efter 1935 års ingång kommit i motsvarande situation.

2) av herr *Näsgård*.
